

Na podlagi drugega odstavka 19. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o trajnostnih merilih za biogoriva in emisiji toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv v prometu

I. SPLOŠNO

1. člen

(vsebina)

Ta uredba v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L št. 350 z dne 28. 12. 1998, str. 58), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2011/63/EU z dne 1. junija 2011 o spremembi Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva zaradi njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L št. 147 z dne 2. 6. 2011, str. 15), in Direktivo 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 16; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/28/ES) določa:

- obveznost zmanjševanja emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv, ki se uporabljajo v prometu;
- trajnostna merila za biogoriva;
- preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril za biogoriva in izdajo spremnih potrdil;
- uporabo sistema masne bilance surovin ali biogoriv z različnimi trajnostnimi merili pri skupni dobavi;
- metodologijo izračuna in prihranek emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriv, ki se uporabljajo v prometu.

2. člen

(namen in uporaba)

- (1) Namen te uredbe je zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv v prometu.
- (2) Namen te uredbe je ugotavljanje izpolnjevanja trajnostnih meril za biogoriva.
- (3) Biogoriva, ki ne izpolnjujejo trajnostnih meril po tej uredbi, se ne upoštevajo za doseganje namena iz prvega odstavka tega člena.

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. biogorivo je tekoče biogorivo za energetske namene in pogonsko biogorivo;
2. biomasa so biološko razgradljivi deli proizvodov, odpadkov in ostanki biološkega izvora iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in z njima povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in ribogojstvom, ter biološko razgradljivi deli industrijskih in komunalnih odpadkov;
3. dejanska vrednost je emisija toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva, ki upošteva prihranek emisij toplogrednih plinov med katerimi ali vsemi stopnjami postopka proizvodnje biogoriva in se izračuna v skladu s prilogo 1, ki je sestavni del te uredbe;
4. dobavitelj električne energije je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki dobavlja električno energijo končnim uporabnikom v prometu. Za namen te uredbe se upošteva, da lahko tudi dobavitelj goriv dobavlja električno energijo končnim uporabnikom v prometu;
5. dobavitelj goriv je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki uvaža goriva ali biogoriva iz držav izven Evropske unije oziroma pridobiva goriva ali biogoriva v državah članicah Evropske unije ter proizvajalec biogoriv, ki sam proizvaja biogoriva v Republiki Sloveniji, ter je po zakonu, ki ureja trošarino, trošarinski zavezanec;

6. dobavitelj surovin je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sam prideluje surovine za biogoriva oziroma pridobiva ali dobavlja surovine za biogoriva v državah članicah Evropske unije ali uvaža surovine iz držav izven Evropske unije. Za dobavitelja surovin se šteje tudi posameznik, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo;

7. emisije toplogrednih plinov so vse neto emisije CO(2), CH(4) in N(2)O, za katere se lahko določi, da izvirajo iz biogoriva, goriva (vključno z vsemi primesmi) ali dobavljene energije;

8. emisije toplogrednih plinov na enoto energije so skupna masa emisij toplogrednih plinov, povezanih z biogorivom, gorivom ali dobavljeno energijo, ekvivalentno CO(2), deljena s skupno vsebnostjo energije biogoriva, goriva ali dobavljene energije (za gorivo, izraženo kot njegova nizka kurilna vrednost);

9. gorivo je katero koli tekoče ali plinasto, ki je fosilnega izvora;

10. izvajalec monitoringa je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, in predpisa, ki ureja preverjanje trajnostnih meril za biogoriva, pridobi pooblastilo ministrstva, pristojnega za okolje, za izvajanje monitoringa;

11. neodvisni revizor je pravna ali fizična oseba, ki preverja trajnostna merila za biogoriva v okviru prostovoljnega državnega ali mednarodnega sistema in ga potrdi Evropska komisija skladno s Sporočilom Komisije o prostovoljnih sistemih in privzetih vrednostih v trajnostnem sistemu EU za pogonska biogoriva in tekoča biogoriva (UL C št. 160 z dne 19. 6. 2010, str. 1);

12. pogonsko biogorivo je tekoče ali plinasto biogorivo, namenjeno uporabi v prometu, ki je proizvedeno iz biomase;

13. privzeta vrednost je vrednost, izračunana na podlagi tipične vrednosti z uporabo vnaprej določenih dejavnikov in se lahko pod pogoji, določenimi v tej uredbi, uporablja namesto dejanske vrednosti;

14. promet obsega vsa cestna vozila in necestno mobilno mehanizacijo, vključno s tirnimi vozili, plovili za celinske plovne poti in plovili za rekreacijo, ko niso na morju, ter kmetijskimi in gozdarskimi traktorji. Zračna vozila in plovila se za namen te uredbe ne upoštevajo;

15. proizvajalec biogoriv je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki s fizikalnim ali kemičnim postopkom pretvarja biomaso v biogoriva. Za proizvajalca biogoriv se lahko šteje tudi dobavitelj surovin, če sam proizvaja biogoriva v Republiki Sloveniji;

16. prostovoljni državni ali mednarodni sistemi so sistemi za merjenje prihranka emisij toplogrednih plinov, ki poleg trajnostnih meril upoštevajo tudi bistvene okoljske in socialne vidike za spodbujanje trajnostne proizvodnje biogoriv v državah članicah Evropske unije in zunaj nje. Uporaba prostovoljnih državnih ali mednarodnih sistemov omogoča proizvajalcu biogoriv, da mu ni treba zagotavljati poročanja o vsebinah, ki jih ti sistemi pokrivajo. V ta namen morajo biti takšni sistemi odobreni s strani Evropske komisije;

17. spremno potrdilo je dokument, ki spremlja pošiljko biogoriv in s katerim se dokazuje, da so za to pošiljko biogoriv izpolnjena vsa trajnostna merila;

18. tekoče biogorivo za energetske namene je tekoče biogorivo, ki se uporablja za energetske namene, vključno s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje in ki je proizvedeno iz biomase. Tekoče biogorivo za energetske namene ne vključuje pogonskega biogoriva, ki je namenjeno uporabi v prometu;

19. tipična vrednost je ocena reprezentativnega prihranka emisij toplogrednih plinov med pridobivanjem biogoriva;

20. življenjski cikel biogoriva zajema vse emisije toplogrednih plinov, ki se sproščajo v celotnem procesu pridelave surovine za biogoriva (vključno s spremembo rabe tal), pri fizikalnem ali kemičnem postopku pretvarjanja biomase v biogoriva, prevozu, distribuciji in na kraju zgorevanja ne glede na kraj nastanka ali zgorevanja;

21. življenjski cikel goriva zajema vse emisije toplogrednih plinov, ki se sproščajo pri pridobivanju, predelavi, prevozu, distribuciji in na kraju zgorevanja, ne glede na kraj nastanka ali zgorevanja.

II. EMISIJE TOPLOGREDNIH PLINOV V PROMETU

4. člen

(zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v prometu)

(1) Cilj te uredbe je do 31. decembra 2020 zmanjšati emisije toplogrednih plinov do 10 % glede na povprečno raven toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv na enoto energije, ki se je uporabila v prometu v letu 2010 na ozemlju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: izhodiščne emisije toplogrednih plinov). Izhodiščne emisije toplogrednih plinov se izračunajo v skladu z metodologijo, ki jo sprejme in v Uradnem listu Evropske unije objavi Evropska komisija.

(2) Dobavitelji goriv morajo glede na izhodiščne emisije toplogrednih plinov iz prejšnjega odstavka postopoma zmanjšati emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz goriva, ki se uporablja v prometu, in sicer:

1. do 31. decembra 2014 za vsaj 2 %;

2. do 31. decembra 2017 za vsaj 4 %;

3. do 31. decembra 2020 za vsaj 6 %.

(3) Dobavitelj goriv doseže zmanjšanje emisij iz prejšnjega odstavka z dajanjem na trg biogoriv, ki izpolnjujejo trajnostna merila določena s to uredbo.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko dobavitelj goriv ali dobavitelj električne energije k cilju iz prvega odstavka tega člena prispeva tudi z 2 % zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov z eno ali obema od naslednjih metod:

1. z uporabo električne energije skladno s 5. členom te uredbe;

2. z uporabo katere koli tehnologije (vključno z zajemanjem in shranjevanjem ogljika), ki lahko skladno s 6. členom te uredbe zmanjša emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu na enoto energije iz dobavljenega goriva ali ostalih vrst energije.

(5) Ne glede na drugi in četrti odstavek tega člena lahko dobavitelj goriv ali dobavitelj električne energije k cilju iz prvega odstavka tega člena prispeva tudi z 2 % zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov z uporabo kreditov, pridobljenih v okviru mehanizma čistega razvoja iz Kjotskega protokola, in sicer pod pogoji, ki vzpostavljajo sistem za trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov v Evropski uniji, za zmanjšanje v sektorju dobave goriva.

(6) Dobavitelj goriv ali dobavitelj električne energije, ki zmanjša emisije toplogrednih plinov z uporabo kreditov v okviru mehanizma čistega razvoja iz Kjotskega protokola iz prejšnjega odstavka, mora emisijske kupone predati upravljavcu registra emisijskih kuponov v Republiki Sloveniji v razveljavitev.

5. člen

(uporaba električne energije v prometu)

Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe električne energije v prometu se za namen iz 1. točke četrtega odstavka prejšnjega člena upošteva samo v primeru, ko dobavitelj goriv ali dobavitelj električne energije dokaže merjenje in evidentiranje dobavljene električne energije, ki je bila dana na trg za pogon električnih vozil in električne necestne mobilne mehanizacije, vključno s tirnimi vozili, plovili za celinske plovne poti in plovili za rekreacijo, ko niso na morju, ter kmetijskimi in gozdarskimi traktorji.

6. člen

(uporaba novih tehnologij)

Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe novih tehnologij, vključno z zajemanjem in shranjevanjem ogljika iz 2. točke četrtega odstavka 4. člena te uredbe, se upošteva samo v primeru, ko dobavitelj goriv ali dobavitelj električne energije dokaže, da je proizvajalec goriv ali proizvajalec električne energije, ki je dobavitelju goriv ali dobavitelju električne energije neposredno ali s posredniki dobavil gorivo ali električno energijo, zmanjšal emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva iz dobavljenega goriva ali električne energije.

III. TRAJNOSTNA MERILA

7. člen

(trajnostna merila za biogoriva)

(1) K zmanjševanju emisij toplogrednih plinov iz prvega odstavka 2. člena te uredbe se štejejo le tista biogoriva, ki so pridobljena v skladu s trajnostnimi merili iz 8., 9., 10., 11. in 12. člena te uredbe ne glede na državo izvora surovine, iz katere je izdelano biogorivo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko za biogoriva, pridobljena iz odpadkov in ostankov, razen ostankov iz kmetijstva, akvakultur, ribištva in gozdarstva, upoštevajo samo trajnostna merila iz 8. člena te uredbe.

8. člen

(najmanjši prihranek emisij toplogrednih plinov)

(1) Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi rabe posameznega biogoriva mora biti:

1. do 31. decembra 2016 vsaj 35 %;

2. od 1. januarja 2017 dalje vsaj 50 %;

3. od 1. januarja 2018 za biogoriva, ki so proizvedena v obratih z začetkom proizvodnje 1. januarja 2017 ali pozneje, vsaj 60 %.

(2) Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi rabe biogoriv se določi v skladu s 13. členom ali prvim odstavkom 14. člena te uredbe.

9. člen

(trajnostna merila za zemljišča izven Republike Slovenije)

(1) Surovine za biogoriva, ki se pridobivajo na zemljišču izven Republike Slovenije, ki ima velik pomen za ohranjanje biotske raznovrstnosti, se ne upoštevajo za namen te uredbe. Za tako zemljišče se šteje vsako spodaj navedeno zemljišče, ki je januarja 2008 ali pozneje imelo enega od naslednjih statusov, pri tem pa ni pomembno, ali ga ima še vedno:

1. pragozd in druga gozdna zemljišča z avtohtonimi vrstami, če niso jasno vidni znaki človekovega delovanja in večji posegi v ekološke procese;

2. območje:

– ki je z zakonom ali drugim aktom pristojnega organa določeno kot naravovarstveno ali

– za zaščito redkih, prizadetih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, priznanih z mednarodnimi sporazumi ali vključenih na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave, v kolikor so kot taka priznana s strani Evropske komisije;

3. naravno travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, ki bi tako ostalo brez človekovega posega in ki ohranja naravno sestavo vrst ter ekološke značilnosti in procese;

4. nenaravno travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, ki brez človekovega posega, ne bi bilo več travinje in ki ni degradirano.

(2) Surovine za biogoriva, ki se pridobivajo na zemljišču izven Republike Slovenije z visoko vrednostjo zalog ogljika, se ne upoštevajo za namen te uredbe. Za tako zemljišče se šteje vsako navedeno zemljišče, ki je januarja 2008 imelo enega od teh statusov in ga nima več:

1. mokrišče ali zemljišče, ki je stalno ali večji del leta pokrito ali nasičeno z vodo;

2. nepretrgano gozdno območje, ki zajema več kot en hektar, poraslo z drevesi, višjimi od petih metrov, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te meje dosežejo v svojem naravnem okolju;

3. zemljišče, ki zajema več kot en hektar, poraslo z drevesi, višjimi od petih metrov, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te meje dosežejo v svojem naravnem okolju.

(3) Surovine za biogoriva, ki se pridobivajo na zemljišču izven Republike Slovenije, ki je januarja 2008 imelo status šotišča, se ne upoštevajo za namen te uredbe.

(4) Ne glede na trajnostna merila prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je pridelava surovin za biogoriva dovoljena na:

1. območju iz 2. točke prvega odstavka tega člena, če je dokazano, da proizvodnja te surovine ni posegala v naravovarstvene namene;

2. nenaravnem travinju iz 4. točke prvega odstavka tega člena, če je dokazano, da je pridelovanje surovin nujno za ohranitev statusa nenaravnega travinja;

3. zemljišču iz 3. točke drugega odstavka tega člena, če je dokazano, da so zaloge ogljika na tem območju pred spremembo in po spremembi namembnosti take, da bi bile ob uporabi metodologije iz 2. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe izpolnjene določbe prejšnjega člena;

4. šotišču iz prejšnjega odstavka, če je dokazano, da se z obdelovanjem in pridelovanjem te surovine ne povzroči izsuševanje predhodno neizsušene prsti.

(5) Uporaba surovin za biogoriva, ki so pridobljena na zemljišču z visoko vrednostjo zalog ogljika iz drugega odstavka tega člena, je za namene te uredbe dovoljena, če je imelo zemljišče ob času, ko je bila surovina pridobljena, enak status, kot ga je imelo januarja 2008.

10. člen

(trajnostna merila za zemljišča na območju Republike Slovenije)

(1) Surovine za biogoriva, ki se pridobivajo na zemljišču na območju Republike Slovenije, ki ima velik pomen za ohranjanje biotske raznovrstnosti, se ne upoštevajo za namen te uredbe. Za tako zemljišče se šteje vsako spodaj navedeno zemljišče, ki je januarja 2008 ali pozneje imelo enega od teh statusov, pri tem pa ni pomembno, ali ga ima še vedno:

1. gozdni rezervat ali gozd s posebnim namenom z avtohtonimi vrstami, če niso jasno vidni znaki človekovega delovanja in večji posegi v ekološke procese, kot je določeno s predpisom, ki ureja varovalne gozdove in gozdove s posebnim namenom;

2. območje, ki je z zakonom, podzakonskim predpisom ali aktom lokalne skupnosti določeno kot:

a) botanična, zoološka ali ekosistemska naravna vrednota, ki glede na dejansko rabo zemljišča ni njiva,

b) ekološko pomembno območje, razen osrednjega območja življenjskega prostora velikih zveri ter zemljišča, ki glede na dejansko rabo niso njive, ali

c) zavarovano območje na državni ravni;

3. zemljišče, ki je glede na dejansko rabo trajni travnik nad gozdno mejo;

4. zemljišče, ki je glede na dejansko rabo trajni in barjanski travnik ter gorski pašnik.

(2) Surovine za biogoriva, ki se pridobivajo na zemljišču na območju Republike Slovenije z visoko vrednostjo zalog ogljika, se ne upoštevajo za namen te uredbe. Za tako zemljišče se šteje vsako spodaj navedeno zemljišče, ki je januarja 2008 imelo enega od teh statusov in ga nima več:

1. mokrišče ali zemljišče, ki je stalno ali večji del leta pokrito ali nasičeno z vodo;

2. zemljišče, ki je glede na dejansko rabo gozd;

3. zemljišče, ki zajema več kot en hektar, poraslo z drevesi, višjimi od petih metrov, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, ali drevesi, ki lahko te meje dosežejo v svojem naravnem okolju.

(3) Ne glede na določbo 3. točke prejšnjega odstavka je pridelava surovin za biogoriva dovoljena na zemljiščih, ki so glede na dejansko rabo trajni travniki nad gozdno mejo, če je dokazano, da so zaloge ogljika na tem območju pred spremembo in po spremembi namembnosti take, da bi bile ob uporabi metodologije iz 2. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe izpolnjene določbe 8. člena te uredbe.

(4) Uporaba surovin za biogoriva, ki so pridobljena na zemljišču z visoko vrednostjo zalog ogljika iz drugega odstavka tega člena, je za namene te uredbe dovoljena, če je imelo zemljišče takrat, ko je bila surovina pridobljena, enak status, kot ga je imelo januarja 2008.

11. člen

(pridelava v Evropski uniji)

Kmetijske surovine, pridelane v Evropski uniji ter uporabljene za proizvodnjo biogoriv, morajo biti pridobljene v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L št. 30 z dne 31. 1. 2009, str. 16; v nadaljnjem besedilu: Uredba 73/2009/ES), in sicer z:

1. zahtevami in standardi iz 1. do 5. in 9. točke priloge II iz Uredbe 73/2009/ES;

2. minimalnimi zahtevami za dobre kmetijske in okoljske pogoje iz prvega odstavka 6. člena Uredbe 73/2009/ES.

12. člen

(uvoz v Evropsko unijo)

(1) Surovine za biogoriva ter biogoriva se lahko uvozijo iz držav izven Evropske unije.

(2) Proizvajalcem biogoriv in dobaviteljem goriv, ki uvažajo surovine za biogoriva ter biogoriva iz držav izven Evropske unije, s katerimi je Evropska unija sklenila dvostranski ali večstranski sporazum, ni treba zagotavljati nadzora skladnosti z minimalnimi okoljskimi in socialnimi vidiki zaradi učinka politike proizvodnje biogoriv, če tako odloči Evropska komisija.

(3) Proizvajalci biogoriv in dobavitelji goriv, ki uvažajo surovine za biogoriva ter biogoriva iz držav izven Evropske unije, s katerimi Evropska unija ni sklenila dvostranskega ali večstranskega sporazuma, morajo zaradi učinka politike proizvodnje biogoriv zagotavljati nadzor nad skladnostjo z minimalnimi okoljskimi in socialnimi zahtevami iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe. Takšen nadzor lahko izvajajo samo neodvisni revizorji.

IV. IZRAČUN EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV

13. člen

(metode za določitev emisij toplogrednih plinov)

(1) Emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriv se določijo z uporabo ene od naslednjih metod:

1. če je za posamezen proizvodni proces pridobivanja biogoriv v razpredelnici 1 ali 2 priloge 3, ki je sestavni del te uredbe, dana privzeta vrednost prihranka emisij toplogrednih plinov in je vrednost letne emisije zaradi spremembe zalog ogljika »e(l)«, ki nastane zaradi spremembe rabe zemljišča za ta biogoriva, izračunana v skladu z enačbo v točki 6 priloge 1 te uredbe, enaka ali manjša od nič, se lahko uporabi ta privzeta vrednost;

2. emisije toplogrednih plinov se izračunajo kot dejanske vrednosti v skladu z enačbo v točki 1 priloge 1 te uredbe;

3. z uporabo izračuna, ki vsebuje vsoto elementov enačbe iz točke 1 priloge 1 te uredbe, kjer se lahko poleg dejanskih vrednosti za nekatere elemente uporabijo razčlenjene privzete vrednosti iz razpredelnic 1 ali 2 priloge 1 te uredbe.

(2) Privzete vrednosti iz razpredelnice 1 priloge 3 te uredbe ter razčlenjene privzete vrednosti iz razpredelnice 1 priloge 1 te uredbe se lahko uporabljajo le, če so surovine zanje:

1. pridelane zunaj Evropske unije,

2. pridelane v Evropski uniji na območjih, uvrščenih na sezname ozemelj, ki so uvrščena na raven 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot (v nadaljnjem besedilu: NUTS) ali na bolj razčlenjeno raven NUTS v skladu z Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L št. 154 z dne 21. 6. 2003, str. 1), ali

3. pridobljene iz odpadkov ali ostankov, razen iz ostankov v kmetijstvu, akvakulturah in ribištvu.

(3) Ne glede na vrednosti emisij toplogrednih plinov, ki so v razpredelnicah 1 in 2 priloge 3 te uredbe ter razpredelnicah 1 in 2 priloge 1 te uredbe, se lahko pri določitvi prihranka emisij toplogrednih plinov uporabijo druge vrednosti, če so sprejete v okviru prostovoljnih državnih ali mednarodnih sistemov za merjenje prihranka emisij toplogrednih plinov. Pri tem se lahko uporabijo tudi prostovoljni državni ali mednarodni sistemi, ki določajo standarde za proizvodnjo izdelkov iz biomase in ki so sprejeti s strani Evropske komisije.

14. člen

(emisije toplogrednih plinov)

(1) Prihranek emisij toplogrednih plinov za biogoriva iz drugega odstavka 8. člena te uredbe se izračuna z naslednjo enačbo:

$$\text{PRIHRANEK EMISIJ} = \frac{E(F) - E(B)}{E(F)} \times 100 (\%)$$

pri čemer je:

E(F) zadnja razpoložljiva dejanska povprečna vrednost emisij iz fosilnega dela bencina in dizelskega goriva, ki sta bila porabljena v Evropski uniji, sporočene s strani Evropske komisije (gCO₂(2eq)/MJ);
E(B) skupne emisije iz biogoriva, izračune z uporabo enačbe iz točke 1 priloge 1 te uredbe (gCO₂(2eq)/MJ).

(2) Skupno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za goriva, ki jih daje na trg dobavitelj goriv v obdobju koledarskega leta iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, izračuna dobavitelj goriv z naslednjo enačbo:

(3) Biogoriva iz četrtega odstavka 2. člena te uredbe se za namen izračuna skupnega zmanjšanja emisij iz prejšnjega odstavka upoštevajo kot goriva fosilnega izvora, ki so mu primešana.

(4) Skupno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz četrtega in petega odstavka 4. člena te uredbe se izračuna skladno z metodologijo, ki jo sprejme in v Uradnem listu Evropske unije objavi Evropska komisija.

V. IZPOLNJEVANJE TRAJNOSTNIH MERIL

15. člen

(obveznosti proizvajalca biogoriv)

(1) Proizvajalec biogoriv mora zagotoviti neodvisno preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril za biogoriva v skladu z 20. členom te uredbe.

(2) Proizvajalec biogoriv mora za vsako pošiljko biogoriv izdati spremno potrdilo, ki vsebuje:

1. naziv proizvajalca biogoriv, njegovo davčno številko in številko pošiljke biogoriva;

2. naziv izvajalca monitoringa oziroma neodvisnega revizorja, ki za proizvajalca biogoriv preverja izpolnjevanje trajnostnih meril za biogoriva;

3. državo izvora surovin za biogoriva, količino in vrsto biogoriva, njegovo energijsko vrednost in skupne emisije toplogrednih plinov, določene z eno od metod iz prvega odstavka 13. člena te uredbe;

4. izjavo proizvajalca biogoriva o spoštovanju trajnostnih meril iz 7. člena te uredbe;

5. naziv prostovoljnega državnega ali mednarodnega sistema, če so bili prihranki emisij toplogrednih plinov za biogoriva določeni skladno s tretjim odstavkom 13. člena te uredbe;

6. navedbo upoštevanja dodatne vrednosti zaradi pridobitve biomase na saniranem degradiranem zemljišču iz 6. in 7. točke priloge 1 te uredbe, če se je uporabila pri izračunu vpliva pošiljke na toplogredne pline v enačbi iz 1. točke priloge 1 te uredbe. Ta dodatna vrednost se ne upošteva pri biogorivih, pridobljenih iz odpadkov in ostankov;

7. navedbo upoštevanja emisij iz akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljššanega kmetijstva iz 1. točke priloge 1 te uredbe, če se je ta vrednost uporabila pri izračunu vpliva pošiljke na toplogredne pline v enačbi iz 1. točke priloge 1 te uredbe. Ta dodana vrednost se ne upošteva pri biogorivih, pridobljenih iz odpadkov in ostankov.

(3) Obrazec spremnega potrdila objavi ministrstvo, pristojno za okolje, v elektronski obliki na svoji spletni strani.

(4) Proizvajalec biogoriv mora voditi evidenco:

1. prihranka emisij toplogrednih plinov za vsa biogoriva skladno s prvim odstavkom 14. člena te uredbe;

2. o datumu in kraju nakupa, količini, izvoru surovin in vseh posrednikih v dobavni verigi vsake pošiljke surovin za biogoriva.

(5) Proizvajalec biogoriv mora hraniti podatke o izpolnjevanju trajnostnih meril za biogoriva vključno z informacijami, ki dokazujejo skladnost s prvim, drugim in četrtem odstavkom tega člena najmanj pet let in jih na zahtevo predložiti ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, gozdarstvo in okolje, ali ministrstvu, pristojnemu za energijo.

(6) Proizvajalec biogoriv mora omogočiti dostop do vseh potrebnih informacij izvajalcu monitoringa oziroma neodvisnemu revizorju za namen iz prvega odstavka tega člena.

16. člen

(obveznost dobavitelja surovin)

(1) Dobavitelj surovin mora za vsako pošiljko surovin za biogoriva voditi evidenco o:

1. količini in vrsti surovine;

2. kraju izvora surovine, pri čemer je za biomaso, ki izhaja iz pridelave na zemljiščih, treba navesti tudi:

– identifikacijsko številko GERK, ki se navezuje na zemljišča v uporabi kmetijskega gospodarstva, kot je to določeno v predpisu, ki ureja register kmetijskih gospodarstev, ali

– zemljepisne koordinate skrajnih točk zemljišča z natančnostjo 20 metrov;

3. datumu in kraju nabave ter vseh predhodnih posrednikih v dobavni verigi pošiljke surovin, ki jo je nabavil.

(2) Dobavitelj surovin mora dati proizvajalcu biogoriv na njegovo zahtevo podatke za pripravo spremnega potrdila iz drugega odstavka prejšnjega člena in informacije, kot so navedene v 2. točki četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Dobavitelj surovin mora hraniti vse podatke in informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena najmanj pet let in jih na zahtevo predložiti ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo in gozdarstvo.

(4) Dobavitelj surovin mora omogočiti dostop do informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena izvajalcu monitoringa oziroma neodvisnemu revizorju za namen iz prvega odstavka prejšnjega člena.

17. člen

(obveznosti dobavitelja goriv)

(1) Dobavitelj goriv, ki pridobiva gorivo s primešanim deležem pogonskega biogoriva ali biogorivo iz drugih držav članic Evropske unije ali uvažava iz držav izven Evropske unije za namen dajanja na trg v Republiki Sloveniji, mora:

1. zagotoviti neodvisno preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril za biogoriva skladno z 20. členom te uredbe;

2. za vsako pošiljko biogoriv pridobiti spremno potrdilo, ki vsebuje vsaj informacije, ki so zahtevane v drugem odstavku 15. člena te uredbe. Sestavni del spremnega potrdila je lahko tudi dokument, ki dokazuje izpolnjevanje trajnostnih meril skladno s Sklepom Komisije z dne 12. januarja 2011 o določenih vrstah informacij o biogorivih in tekočih biogorivih, ki jih gospodarski subjekti predložijo državam članicam (UL L št. 9 z dne 13. 1. 2011, str. 11).

(2) Dobavitelj goriv mora hraniti podatke iz prejšnjega odstavka najmanj pet let in jih na zahtevo predložiti ministrstvu, pristojnemu za okolje, ali ministrstvu, pristojnemu za energijo.

(3) Dobavitelj goriv mora omogočiti dostop do vseh potrebnih informacij izvajalcu monitoringa oziroma neodvisnemu revizorju za namen iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

18. člen

(skupna dobava)

(1) Več dobaviteljev goriv ali dobaviteljev električne energije lahko skupaj izpolnjuje obveznosti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov iz drugega, četrtega ali petega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Za namen prejšnjega odstavka se taka združenja obravnavajo kot en sam dobavitelj goriv ali dobaviteljev električne energije.

19. člen

(masna bilanca)

(1) Proizvajalci biogoriv in dobavitelji goriv lahko mešajo pošiljke posameznih surovin ali biogoriv z različnimi trajnostnimi merili, ki ustrezajo zahtevam 8., 9., 10., 11. in 12. člena te uredbe. Pri tem uporabijo sistem masne bilance:

1. prihranek emisij toplogrednih plinov posameznih pošiljk se za namen izračuna skupnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov po enačbi iz drugega odstavka 14. člena te uredbe prevrednoti v enotno emisijo toplogrednih plinov mešanice z naslednjo enačbo:

2. energijske vrednosti posameznih pošiljk se za namen izračuna skupnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov po enačbi iz drugega odstavka 14. člena te uredbe prevrednotijo v enotno energijsko vrednost mešanice z naslednjo enačbo:

[...]

(2) Če je v mešanico pošiljke surovin ali biogoriv z različnimi trajnostnimi merili umešana ena ali več surovin ali biogoriv, ki ne ustrezajo zahtevam 8., 9., 10., 11. in 12. člena te uredbe, se prihranki skupnih emisij, energijske vrednosti in mase teh surovin ali biogoriv ne upoštevajo v sistemu masne bilance iz prejšnjega odstavka.

20. člen

(neodvisno preverjanje trajnostnih meril)

(1) Preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril izvajajo izvajalci monitoringa.

(2) Proizvajalci biogoriv in dobavitelji goriv, ki uporabljajo prostovoljni državni ali mednarodni sistem, ki ga je odobrila Evropska komisija, morajo zagotavljati neodvisno preverjanje trajnostnih meril z neodvisnimi revizorji.

(3) V primeru, ko surovine za biogoriva ali biogoriva izvirajo z ozemlja Republike Slovenije, mora neodvisni revizor, ki izvaja preverjanje trajnostnih meril v Republiki Sloveniji pridobiti pooblastilo ministrstva, pristojnega za okolje, za izvajalca monitoringa.

(4) Izvajalec monitoringa mora ministrstvo, pristojno za okolje, v roku 15 dni obvestiti o vsakem odstopanju, ki ga ugotovi pri preverjanju izpolnjevanja trajnostnih meril.

(5) Izvajalec monitoringa mora pregledati letno poročilo iz prvega odstavka 21. člena te uredbe in o tem pripraviti poročilo o pregledu.

VI. POROČANJE

21. člen

(letno poročanje)

(1) Proizvajalec biogoriv in dobavitelj goriv morata najpozneje do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto poslati izvajalcu monitoringa, ki pri proizvajalcu biogoriv ali dobavitelju goriv preverja izpolnjevanje trajnostnih meril, poročilo o emisijski intenzivnosti in količini emitiranih toplogrednih plinov goriv in energije, ki je bila proizvedena ali nabavljena v preteklem letu, pri čemer navedejo vsaj:

1. celotno količino in energijsko vrednost vsake vrste proizvedenega oziroma dobavljenega goriva in biogoriva z navedbo o kraju nakupa in izvoru;

2. povprečne emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva in biogoriva za vsako vrsto proizvedenega oziroma dobavljenega goriva in biogoriva na enoto energije;

3. informacije o izpolnjevanju zahtev 4. točke drugega odstavka 15. člena te uredbe.

(2) Proizvajalec biogoriv mora najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto poslati ministrstvu, pristojnemu za energijo, poročilo iz prejšnjega odstavka. Poročilu mora biti dodano tudi poročilo izvajalca monitoringa iz petega odstavka prejšnjega člena oziroma ugotovitve neodvisnega revizorja, ki je preverjal trajnostna merila.

(3) Dobavitelj goriv mora najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto poslati ministrstvu, pristojnemu za energijo, skupno

poročilo, ki vsebuje:

1. poročilo iz prvega odstavka tega člena;

2. poročilo izvajalca monitoringa iz petega odstavka prejšnjega člena oziroma ugotovitve neodvisnega revizorja, ki je preverjal trajnostna merila;

3. podatke o količini in energijski vrednosti posamezne vrste goriva, ki je bila dana na trg za uporabo v prometu;

4. podatke o skupnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v prometu;

5. podatke iz 1., 2. in 3. točke četrtega odstavka tega člena, če dobavlja električno energijo končnim uporabnikom v prometu.

(4) Dobavitelj električne energije mora za namen 1. točke četrtega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto poslati ministrstvu, pristojnemu za energijo, poročilo o električni energiji, ki jo je dal na trg za uporabo v prometu. To poročilo mora vsebovati vsaj:

1. lokacije polnilnic za električna vozila, ki jih oskrbuje z električno energijo;

2. količino skupne električne energije in količina električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov energije, ki je bila dana na trg za uporabo v prometu;

3. podatke o skupnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v prometu.

(5) Dobavitelj goriv ali dobavitelj električne energije, ki skladno z 2. točko četrtega odstavka ali petim odstavkom 4. člena te uredbe prispeva k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, mora najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto poslati ministrstvu, pristojnemu za energijo, poročilo o količini prihranka emisij toplogrednih plinov.

(6) Letna poročila iz drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena morajo biti dostavljena na način, kot ga določa predpis o vrstah podatkov, ki jih zagotavljajo izvajalci energetske dejavnosti.

VII. NADZOR IN PREKRŠKI

22. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe izvaja inšpekcija, pristojna za okolje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek izvaja nadzor nad zemljišči pridobivanja surovin za biogoriva iz 10. člena te uredbe inšpekcija, pristojna za kmetijstvo in gozdarstvo.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena izvaja inšpekcija, pristojna za energetiko, nadzor nad:

– uporabo električne energije v prometu iz 5. člena te uredbe in

– poročanjem iz drugega do petega odstavka prejšnjega člena.

23. člen

(prekrški proizvajalca biogoriv)

(1) Z globo od 10.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec biogoriv, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju s:

– prvim, drugim, četrtem, petim in šestim odstavkom 15. člena te uredbe ali

– drugim odstavkom 21. člena te uredbe.

(2) Z globo 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec biogoriv, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 21. člena te uredbe.

(4) Z globo 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

24. člen

(prekrški dobavitelja surovin)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje dobavitelj surovin, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju s 16. členom te uredbe.

(2) Z globo 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

25. člen

(prekrški dobavitelja goriv)

(1) Z globo od 40.000 do 100.000 eurov se za prekršek kaznuje dobavitelj goriv, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena te uredbe.

(2) Z globo 1.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Z globo od 10.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje dobavitelj goriv, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju s:

- prvim odstavkom 17. člena te uredbe ali
- tretjim odstavkom 21. člena te uredbe.

(4) Z globo 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

(5) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje dobavitelj goriv, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 21. člena te uredbe.

(6) Z globo 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

26. člen

(prekrški izvajalca monitoringa)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec monitoringa, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 20. člena te uredbe.

(2) Z globo 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

VIII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

27. člen

(prihranek emisij toplogrednih plinov iz starejših obratov)

Prihranek emisij toplogrednih plinov, določen v 1. točki prvega odstavka 8. člena se za biogoriva, ki so proizvedena v obratih, ki so obratovali na dan 23. januarja 2008, začne uporabljati 1. aprila 2013.

28. člen

(vrednost emisije toplogrednih plinov iz fosilnih goriv in električne energije)

(1) Če dejanska povprečna vrednost skupne emisije toplogrednih plinov iz fosilnega dela bencina in dizelskega goriva »E(F)« iz prvega in drugega odstavka 14. člena ni objavljena s strani Evropske komisije, se uporabi vrednost 83,8 gCO(2eq)/MJ.

(2) Za izhodiščne emisije toplogrednih plinov iz goriv in biogoriv »«, ki so se uporabila v prometu v letu 2010, se do sprejetja metodologije iz prvega odstavka 4. člena te uredbe uporabi za namen drugega odstavka 14. člena te uredbe vrednost 83,8 gCO(2eq)/MJ.

29. člen

(metodologije za izračun emisij toplogrednih plinov)

(1) Določbe četrtega do šestega odstavka 4. člena, 5., 6. člena ter četrtega in petega odstavka 21. člena te uredbe se začnejo uporabljati z dnem, ko Evropska komisija objavi metodologijo za izračun emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz goriva.

(2) Objavo iz prejšnjega odstavka objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za okolje.

30. člen

(končna določba)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Sloveniji, določbe 16. člena se začnejo uporabljati 1. julija 2012, določbe 15., 17., 18., 20. in 21. člena pa se začnejo uporabljati 1. septembra 2012.

Št. 00728-14/2012

Ljubljana, dne 24. maja 2012

EVA 2012-2330-0132

Janez Janša l.r.
Predsednik

[Priloga 1: Pravila za izračun emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriva](#)

[Priloga 2: Minimalne okoljske in socialne zahteve](#)

[Priloga 3: Tipične in privzete vrednosti prihranka toplogrednih plinov v življenjskem ciklu biogoriv](#)

[Priloga 4: Energijske vrednosti biogoriv in goriv](#)